

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce: J. K., nar. X,
t. č. Věznice X,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2023, č. j. X (dále též jen: „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále též jen: „ČSSZ“) ze dne 25. 7. 2023, č. j. X13. Tím ČSSZ přiznala žalobci dle § 29 odst. 3 písm. a) zákona č. 195/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též jen: „ZDP“) starobní důchod od data 26. 6. 2022, tj. ode dne, kdy žalobce splnil tzv. zastupitelných 30 let pojištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. V návaznosti na předchozí rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 8. 2022, č. j. 16 Ad 73/2021-40, se žalobce domáhal přiznání starobního důchodu již od 9. 8. 2021, tj. ode dne dosažení svého důchodového věku, přičemž tvrdí, že do doby pojištění mu měla být započtena doba od 1. 4. 1985 do 1. 9. 1986, kdy měl pracovat v organizaci Stavení stroje Nýřany. V citovaném předchozím rozsudku soud uložil žalované, aby doplnil řízení o řádnou výzvu žalobci k prokázání sporné doby pojištění a provedl sám podrobnější šetření o existenci evidenčních listů důchodového pojištění uvedené organizace, popřípadě dalších skutečností týkajících se žalobcova zaměstnání v tvrzené sporné době mj. i ve smyslu § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále též jen: „ZOPSZ“).
3. Žalovaná se v řízení vedoucím k vydání nyní napadeného rozhodnutí pokusila dalším šetřením dohledat evidenční listy důchodového pojištění za sporné období, nebyla však úspěšná. Předložená čestná prohlášení J. L. a V. L., podle nichž jmenovaní mohou věrohodně prokázat dobu žalobcova pojištění od 1. 4. 1985 do 1. 9. 1986, považovala žalovaná za sporná, mj. proto že od 14. 8. 1986 byl žalobce již jako odsouzený zaměstnán ve výkonu trestu v Nápravně výchovném ústavu v Plzni. Vyslechla je proto jako svědky, přičemž z podaných svědeckých výpovědí nebylo možno dovodit takové skutečnosti, pro které by dané sporné období bylo možno validně započítat.

Obsah žaloby

4. Žalobce ve své žalobě zpochybnil hodnocení výsledků provedených svědeckých výpovědí svědků L. a L. Tito svědci si již po 32 letech nemohou přesně pamatovat, jestli ve Stavebních strojích v Nýřanech pracoval od 1. 4. 1985 nebo do 14. 8. 1986 nebo do 1. 9. 1986. Jde však o to, že ve Stavebních strojích pracoval a žalovaná mu dluží důchod od 9. 8. 2021 a ne že mu dala důchod od 22. 6. 2022.

Vyjádření k žalobě

5. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že se v řízení řídila závazným právním názorem krajského soudu vysloveném v rozsudku ze dne 19. 8. 2022, č. j. 16 Ad 73/2021-40, přičemž doplnila svá šetření a provedla dokazování svědeckými výpověďmi. Ani ty však neposkytly ucelený a bezrozporuplný obraz eventuálně dále zúročitelné žalobcovy doby pojištění.

Posouzení věci

6. Soud ve věci rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž žalovaná s rozhodnutím bez jednání výslovně souhlasila a žalobce se k příslušné výzvě soudu nijak nevyjádřil ani ve stanovené lhůtě ani až do dne vyhlášení tohoto rozsudku, podle citovaného ustanovení se proto má za to, že rovněž i on s rozhodnutím věci bez jednání souhlasil.
7. Na podkladě shora provedené rekapitulace obsahu žaloby lze konstatovat, že žalobce brojí proti způsobu, kterým byl v posuzované věci zjištěn skutkový stav. Konkrétně má za to, že žalovaná nesprávně vyhodnotila výsledky provedených svědeckých výpovědí, neboť dle

názoru žalobce si tito svědci nemohou po 32 letech přesně pamatovat, zda v organizaci Stavební stroje Nýřany pracoval právě po 1. 4. 1985 nebo do 14. 8. 1986 nebo do 1. 9. 1986.

8. Soud především v návaznosti na předchozí rozsudek ze dne 19. 8. 2022, č. j. 16 Ad 73/2021-40, konstatuje, že žalovaná doplnila skutková zjištění, resp. provedla šetření a ve věci tak navázala na výsledky svých dosavadních šetření. Žalovaná vzala v potaz obsah žalobcem předložených čestných prohlášení samotného žalobce i pana J. L. a paní V. L. Oba v nich uvedli, že mohou věrohodně prokázat dobu žalobcova zaměstnání v organizaci Stavební stroje Nýřany v období od 1. 4. 1985 do 1. 9. 1986, přičemž poznatky o době žalobcova zaměstnání nabyli osobním kontaktem. Jelikož žalovaná nepovažovala uvedená čestná prohlášení za dostatečná z hlediska § 85 odst. 5 ZOPSZ, přistoupila k jejich výsledku v procesním postavení svědků.
9. Svědkyně V. L. při svém výsledku uskutečněném dne 6. 6. 2023 uvedla, že sama pracovala jako bezpečnostní a požární technik a žalobce pracoval na dílně jako zámečník při opravě stavebních strojů. Nebyli k sobě v žádném pracovním vztahu, stýkali se jen při školení a při průchodu provozem. Žalobce v dané organizaci pracoval v období let 1985 – 1986, ale přesně si to již nepamatuje. Jistě se však se žalobcem v zaměstnání setkávala, po narození své dcery ji vodil do zaměstnání.
10. Svědek J. L. při svém výsledku uskutečněném dne 12. 6. 2023 uvedl, že v roce 1985 pracoval jako vedoucí nákupu. Žalobce k organizaci nastoupil na pozici dělníka na dílnu. V pracovním vztahu spolu nebyli. V kolektivu se však lidé znali, svědek vídával žalobce na dílně a v kantýně. Pracovně se však nesetkávali vůbec. Datum nástupu žalobce do zaměstnání uvedl svědek 1. 4. 1985, přesné datum ukončení zaměstnání si však nepamatuje, bylo to v srpnu nebo září 1986.
11. Žalovaná rovněž dne 21. 10. 2022 vyžádala zprávu od společnosti LAGUNA - L. S. spol. s r. o. provozující archivní a spisovou službu, a to na základě sdělení Státního oblastního archivu v Praze ze dne 19. 8. 2021, že právě tam by se měly nacházet potřebné dokumenty, neboť právě tato společnost převzala dokumentaci podniku Stavební stroje, n. p. - závod Nýřany, resp. jejího nástupce Stavební stroje Nýřany, s. p. v likvidaci. Ze sdělení uvedené společnosti ze dne 26. 1. 2023 se podává, že se v jí archivovaných dokladech nepodařilo dohledat osobní údaje žalobce.
12. Z podané rekapitulace obsahu správního spisu lze tedy konstatovat, že žalobní námitku nesprávného zjištění skutkového stavu v důsledku vadného hodnocení výsledků provedených svědeckých výpovědí, je nutno považovat za nedůvodnou.
13. Žalovaná postupovala jak v intencích závazného názoru obsaženého v předchozím rozsudku Krajského soudu v Plzni, ale i v intencích závěrů obsažených v rozsudku NSS ze dne 18. 1. 2018, č. j. 1 Ads 346/2017-34, kdy při absenci primárních důkazních prostředků v podobě evidenčních listů důchodového pojištění dle § 38 ZOPSZ, provedla i výsledky svědků, jejichž čestná prohlášení žalobce předložil.
14. Žalobci přitom lze přisvědčit, že obecně vzato není překvapivé, že si svědci nejsou schopni vybavit zcela přesné skutečnosti po uplynutí doby více než 30 let. V čase postupně a prakticky neodvratně slábnutí paměťové stopy svědků je jev, který je zcela obvyklý a při provádění svědeckých výpovědí je třeba s ním počítat. Lze dokonce uzavřít, že by bylo spíše naopak překvapivé, pokud by si i po takové době byli svědci schopni pamatovat příslušné události detailně, zvláště za situace, kdy v podstatě zjevně neměli žádný

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

konkrétní důvod, aby jim příslušné skutečnosti ulpěly v paměti kvůli nějaké mimořádnosti či zvláštnosti. Přesto oba svědci nyní nabídli žalované svá čestná prohlášení, v nichž potvrdili zcela přesné údaje o zaměstnání žalobce v organizaci Stavební stroje Nýřany: 1. 4. 1985 – 1. 9. 1986, a to přesto, že ve svých předchozích čestných prohlášeních, jež žalobce zaslal dne 18. 10. 2021 původně Okresnímu soudu v Sokolově (a jsou založena ve spise zdejšího soudu sp. zn. 16 Ad 73/2021), oba uvedli, že dobu zaměstnání žalobce u organizace Stavební stroje Nýřany mohou potvrdit „jen bez datumu nástupu a ukončení“. Ve svých následných svědeckých výpovědích pak oba svědci uvedli, že se se žalobcem přímo pracovně nepotkávali, jejich kontakt na pracovišti byl tak spíše sporadický a nahodilý. Svědek L. tak žalobce vídával na dílně a v kantýně, svědkyně L. pak jen při školení a rovněž průchodu provozem.

15. V této souvislosti je pak nutno souhlasit se žalovanou, pokud hodnotí jako nepřesvědčivé tvrzení svědka L., že žalobce do zaměstnání nastoupil právě dne 1. 4. 1985, přičemž datum, kdy v zaměstnání skončil, si tento svědek již nepamatuje, a řadí ho jen hrubě do měsíců srpna či září 1986. Svědkyně L. pak byla schopna si vybavit toliko to, že žalobce u daného zaměstnavatele pracoval v letech 1985 a 1986, přesný datum jeho nástupu a odchodu si však nepamatuje.
16. Za takové situace lze přisvědčit žalované, pokud hodnotí provedené svědecké výpovědi tak, že se jimi nepodařilo prokázat tvrzenou dobu pojištění od 1. 4. 1985 do 1. 9. 1986. Svědecké výpovědi nepotvrdily tvrzení obsažená v čestných prohlášeních žalobce a těchto svědků, podle nichž byl žalobce v organizaci Stavební stroje Nýřany zaměstnán právě od 1. 4. 1985 do 1. 9. 1986. Jelikož se pak tuto tvrzenou dobu pojištění nepodařilo prokázat ani primárními důkazními prostředky dle § 38 ZOPSZ, ani jinými sekundárními důkazními prostředky, nezbylo žalované než uzavřít, že danou spornou dobu nelze za prokázanou dobu pojištění považovat a započíst ji, jakkoli lze zřejmě vycházet z toho, že žalobce v určitou dobu mezi lety 1985 a 1986 v organizaci Stavební stroje Nýřany skutečně pracoval.

Závěr a náklady řízení

17. Žalobní bod, který žalobce ve své žalobě uplatnil, jímž zpochybnil hodnocení svědeckých výpovědí svědků L. a L. ze strany žalované, soud vyhodnotil jako nedůvodný. Proto postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. podanou žalobu výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.
18. Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Procesně úspěšné žalované v případě řízení ve věcech důchodového pojištění nenáleží právo na náhradu nákladu řízení s ohledem na její úspěch ve věci. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým

významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 13. března 2024

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.